

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการการแปรรูปกาแฟของเกษตรกร บ้านแม่หลอด ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์วิธีการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม ของเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟ

จากการวิจัยพบว่า เกษตรกรร้อยละ 69.81 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 49 ปี ในด้านการศึกษา พบว่าเกษตรกร ร้อยละ 69.81 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา และเกษตรกร ร้อยละ 98.11 ไม่มีตำแหน่งทางสังคมร้อยละ 33.02 ในด้านการบริโภคกาแฟ พบว่าร้อยละ 33.02 เกษตรกรบริโภคกาแฟจำนวน 2 แก้ว/วัน รองลงมาร้อยละ 29.25 บริโภคกาแฟ 1 แก้ว/วัน จำนวน 31 คน และเกษตรกรที่ไม่บริโภคกาแฟ มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 ในด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกร พบว่าร้อยละ 43.40 เกษตรกรมีสมาชิกในครัวเรือน 1-3 คน รองลงมา ร้อยละ 42.45 มีสมาชิกในครัวเรือน 4-6 คน ส่วนสมาชิกในครัวเรือนที่ใช้แรงงานของเกษตรกร พบว่าร้อยละ 68.87 เกษตรกรมีสมาชิกในครัวเรือนที่ใช้แรงงาน 1-3 คน รองลงมา ร้อยละ 27.36 มีสมาชิกในครัวเรือนที่ใช้แรงงาน 4-6 คน ในด้านรายได้ ได้แบ่งลักษณะของรายได้ออกเป็น รายได้รวม, รายได้จากเกษตร (พืช, สัตว์, กาแฟ และรับจ้างทางการเกษตร) และ รายได้นอกการเกษตร พบว่า เกษตรกรมีรายได้รวมเฉลี่ย 31283.02 บาท รายได้จากเกษตร (พืช) เฉลี่ย 6,839.62 บาท รายได้จากเกษตร (สัตว์) เฉลี่ย 4,093.75 บาท รายได้จากกาแฟเฉลี่ย 5,622.64 บาท รายได้จากจ้างทางการเกษตรเฉลี่ย 6,160 บาท รายได้นอกการเกษตร เฉลี่ย 9,353.54 บาท ในด้านระยะเวลาการปลูกกาแฟของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 48.04 มีระยะเวลาการปลูกกาแฟระหว่าง 13-16 ปี ในด้านแหล่งเมล็ดพันธุ์กาแฟของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรร้อยละ 65.09 เพาะพันธุ์เมล็ดด้วยตัวเองโดยเก็บเมล็ดใต้ต้นเดิม และเกษตรกรร้อยละ 34.91 ซื้อเมล็ดพันธุ์มาจากโครงการหลวง ในด้านพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรร้อยละ

50.00 มีพื้นที่ทำการเกษตร 5-6 ไร่ และมีพื้นที่ปลูกกาแฟ 6-7 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 65.09 มีจำนวนต้นกาแฟที่ปลูก 301-600 ต้น คิดเป็นร้อยละ

58.49 ในด้านรายได้จากการขายกาแฟ พบว่า เกษตรกรมีรายได้จากการขายกาแฟเฉลี่ย 5,650.94 บาท พืชที่ปลูกแซมในแปลงกาแฟ ส่วนใหญ่ได้แก่ ถั่วลิสง ถั่วเขียว มะละกอ ในด้านความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการปลูกกาแฟเมื่อเทียบกับพืชชนิดอื่น พบว่ามีรายได้สูง คิดเป็นร้อยละ 95.28 การดูแลรักษาง่าย คิดเป็นร้อยละ 100 มีแรงงานเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 97.17 หาดตลาดง่าย คิดเป็นร้อยละ 100 และเกษตรกรพอใจในราคาต่อหน่วย คิดเป็นร้อยละ 92.45

1.2 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจด้านการแปรรูป

จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจด้านการแปรรูปของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล พบว่าการแปรรูปกาแฟ ร้อยละ 92.45 เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติในขั้นตอนการแปรรูป ในเรื่อง การแปรรูปต้องมีระยะเวลาในการตาก 1-2 สัปดาห์ การมีเมล็ดคละกันอยู่ภายในจึงทำการสีเป็นกาแฟได้อย่างเหมาะสมมากที่สุด และเกษตรกรมีความเข้าใจน้อยที่สุดในเรื่อง ใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องที่ใช้แรงเหวี่ยงเพื่อแยกสารกาแฟที่ได้ออกจากกาแฟที่ไม่สมบูรณ์ และ การล้างเมล็ดคละเป็นวิธีคัดแยกเมล็ดที่มีคุณภาพดี คิดเป็นร้อยละ 11.32 ร้อยละ 10.36 ตามลำดับ 22

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการแปรรูปกาแฟ

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตกาแฟในรูปของผลสดหรือเชอรี่ คิดเป็นร้อยละ 84.91 และขายผลผลิตกาแฟในรูปของกะลา ร้อยละ 15.09 และเกษตรกรส่วนใหญ่ขายในรูปของเชอรี่หรือผลสดได้ราคา 10 บาท ต่อกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 55.66 และขายผลผลิตกาแฟในรูปของกะลาได้ราคา 75 และ 90 บาทต่อกิโลกรัม จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.94

1.4 ความต้องการการแปรรูปกาแฟ

ด้านความต้องการการแปรรูปกาแฟ พบว่า เกษตรกรมีความต้องการในระดับมากต่อการแปรรูปกาแฟ คือ (1) ถ้ามีการส่งเสริมในเรื่องของการแปรรูปกาแฟ ประเด็นที่เกษตรกรมีความต้องการปานกลางคือ (2) ความเข้าใจในขั้นตอนการแปรรูปกาแฟ (3) มีการฝึกอบรมหรือส่งเสริมในเรื่องของการแปรรูปจากทางหน่วยงานต่างๆ หรือโครงการหลวง โดยภาพรวมพบว่าเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟอร่าบที่บ้านแม่หลอด มีความต้องการในการแปรรูปกาแฟในระดับปานกลาง

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความต้องการการแปรรูปกาแฟของเกษตรกรบ้านแม่หลอด ตำบลสบเปิง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุ สามารถสรุปได้ว่า มีตัวแปร 4 ตัวแปร คือ 1) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 2) รายได้ 3) พื้นที่ทั้งหมดที่ทำการเกษตร 4) ความรู้ความเข้าใจในด้านการแปรรูป มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความต้องการการแปรรูปกาแฟ

ส่วนสมมติฐานอื่น คือ อายุ ระดับการศึกษา เพศ ตำแหน่งทางสังคม การบริโภคกาแฟ ระยะเวลาที่ปลูกกาแฟ แหล่งเมล็ดพันธุ์ พื้นที่ทั้งหมดที่ทำการเกษตร รายได้จากการขายกาแฟ พืชที่ปลูกแซมในแปลงกาแฟ และข้อมูลเกี่ยวกับการแปรรูปกาแฟ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการแปรรูปกาแฟของเกษตรกรที่บ้านแม่หลอด

1.5 ปัญหา และข้อเสนอแนะในการแปรรูปกาแฟ ของเกษตรกรที่บ้านแม่หลอด

จากการศึกษาพบว่า กาแฟพันธุ์อราบิก้ายังมีปัญหาในเรื่องคุณภาพของผลผลิต การรวมกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ยังขาดการพัฒนาให้ได้มาตรฐานและหลากหลาย ราคาที่เกษตรกรขายให้พ่อค้ายังต่ำและผันผวนตามภาวะของตลาดโลก หากเปิดการค้าเสรีกาแฟเมื่อใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอาเซียน เกษตรกรจะได้รับผลกระทบเพราะประเทศในกลุ่มนี้มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าไทย ดังนั้น จึงต้องเร่งถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร สนับสนุนปัจจัยการผลิต ส่งเสริมการรวมกลุ่มและพัฒนาให้เกิดความเข้มแข็ง รวมทั้งมีการเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดด้วย เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพผลผลิตทั้งด้านมาตรฐานและความปลอดภัย

นอกจากนั้น ยังต้องมีการส่งเสริมการปลูกกาแฟพันธุ์ดี มีการปลูกพืชแซมและพืชร่วม เช่น มะละกอ หรือ ไม้ผล เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงหากกาแฟมีราคาตกต่ำ ที่สำคัญก็คือ ต้องมีการวางแผนและถ่ายทอดความรู้ทั้งเรื่องการจัดการดินและน้ำเหมาะสมกับแต่ละเขตการผลิตกาแฟ มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูป จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ สนับสนุนสินเชื่อแก่สถาบันเกษตรกร เชื่อมโยงตลาดระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ จัดทำมาตรฐานเมล็ดกาแฟและผลิตภัณฑ์กาแฟ ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการซื้อขายตามชั้นคุณภาพ รวมทั้งวิจัยและพัฒนาการผลิต การแปรรูป และการตลาดอย่างจริงจัง

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยที่มีผลต่อความต้องการการแปรรูปกาแฟของเกษตรกรที่บ้านแม่หลอด มีประเด็นที่น่าสนใจควรอภิปรายดังนี้

2.1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม ของเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟ

จากข้อมูลพื้นฐาน ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจสังคมของเกษตรกรที่บ้านแม่หลอด ตำบลสบเปิง อ.แม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 49 ปี โดยส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนร้อยละ 69.81 เกษตรกรมีการบริโภคกาแฟเฉลี่ย 2 แก้ว/วัน ในด้านสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกรมีสมาชิกเฉลี่ย 3-4 คนต่อครอบครัว และมีสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้ 3 คนต่อครอบครัว โดยส่วนใหญ่เกษตรกรจะใช้แรงงานในครอบครัวในการทำเกษตรมากกว่าการจ้างแรงงานเพิ่ม เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้รวมเฉลี่ย 31,283.02 บาท

โดยแยกเป็นรายได้จากการปลูกพืช เช่น มะละกอ ลิ้นจี่ เมียง เป็นต้น เฉลี่ย 6,839.62 บาท รายได้จาก การเลี้ยงสัตว์ เช่น ไก่ สุกร วัว เป็นต้น เฉลี่ย 4,093.75 บาท รายได้จาก การปลูกกาแฟเฉลี่ย 5,622.64 บาท รายได้จาก การรับจ้างทางการเกษตร เช่น รับจ้างเก็บกาแฟสด ตัดไม้ไผ่ รับจ้างขอน ปุ๋ย เป็นต้น เฉลี่ย 6,160 บาท รายได้นอกการเกษตร เช่น ขับรถรับส่ง ขายสินค้าต่างๆ เป็นต้น เฉลี่ย 9,353.54 บาท ในด้านระยะเวลาการปลูกกาแฟของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 48.04 มีระยะเวลาการปลูกกาแฟระหว่าง 13-16 ปี ในด้านแหล่งเมล็ดพันธุ์กาแฟของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรร้อยละ 65.09 เพาะพันธุ์เมล็ดด้วยตัวเองโดยเก็บเมล็ดใต้ต้นเดิม เพราะประหยัดต้นทุน สะดวกในการเพาะ ส่วนเกษตรกรร้อยละ 34.91 ซื้อเมล็ดพันธุ์มาจากโครงการหลวง เนื่องจาก เกษตรกรบางส่วนต้องการต้นพันธุ์ที่มีคุณภาพ และประหยัดเวลาในการที่จะขุดต้นกาแฟจากใต้ต้น เดิม ในด้านพื้นที่ทำการเกษตรพบว่าเกษตรกรมีพื้นที่ทั้งหมดที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 6.79 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ปลูกกาแฟเฉลี่ย 6.45 ไร่ มีจำนวนต้นกาแฟที่ปลูก 301-600 ต้น จะเห็นว่า อาชีพหลักของเกษตรกรบ้านแม่หลอด คือการปลูกกาแฟ เนื่องจากในอดีตได้รับการส่งเสริมจาก เจ้าหน้าที่โครงการหลวงให้ทำการปลูกกาแฟเพื่อทดแทนการปลูกฝิ่นของชาวเขา และยังเป็น การเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรด้วย จะเห็นได้จากรายได้จากการขายกาแฟเฉลี่ย 5,650.94 บาท เมื่อ สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูก การดูแลรักษา และตลาดของกาแฟเมื่อเทียบกับพืชชนิดอื่น พบว่า ในเรื่องของรายได้ เกษตรกรร้อยละ 95.28 ให้ความเห็นว่าการปลูกกาแฟให้รายได้ที่สูงกว่า พืชชนิดอื่น การดูแลรักษาง่าย คิดเป็นร้อยละ 100 มีแรงงานเพียงพอต่อความต้องการ คิดเป็นร้อย ละ 97.17 เช่น แรงงานในการเก็บกาแฟผลสดจากต้น หาดตลาดในการจำหน่ายง่าย คิดเป็นร้อยละ 100 ราคาต่อหน่วยพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่พอใจในราคาต่อหน่วย คิดเป็นร้อยละ 92.45 จะเห็น ได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการปลูกกาแฟ

2.2 ด้านความต้องการการแปรรูปกาแฟ

ความต้องการการแปรรูปกาแฟ ในระดับที่เกษตรกรมีความต้องการมาก คือ เกษตรกรมี ความต้องการการส่งเสริมเรื่องของการแปรรูปกาแฟ เรื่องของการจัดการอบรม เรื่องเทคนิคต่างๆที่ จะปรับใช้ในการแปรรูป ให้สามารถเข้าใจการแปรรูปและสามารถทำได้กันทุกครอบครัว และทำ ให้เกษตรกรเองเข้าใจถึงรายได้ที่จะเพิ่มมากขึ้นจากการแปรรูปกาแฟ และมีการแปรรูปใน หลากหลายรูปแบบ ทั้งที่ใช้ต้นทุนมาก และใช้ต้นทุนน้อย อย่างไรก็ตามที่ เหมาะสมกับเกษตรกรให้ สามารถเลือกวิธีการแปรรูปได้

2.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการแปรรูปกาแฟของเกษตรกรบ้านแม่หลอด

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent variables) ทั้ง 14 ปัจจัย คือ อายุ ระดับการศึกษา เพศ ตำแหน่งทางสังคม จำนวนสมาชิกในครัวเรือน รายได้ การ

บริโศกกาแพ พื้นที่ทั้งหมดที่ทำการเกษตร ระยะเวลาที่ปลูกกาแพ แหล่งเมล็ดพันธุ์ พื้นที่ทั้งหมดที่ทำการเกษตร รายได้จากการขายกาแพ พืชที่ปลูกแซมในแปลงกาแพ ความมาเข้าใจในการแปรรูปกาแพ และข้อมูลเกี่ยวกับการแปรรูปกาแพ กับตัวแปรตาม (Dependent variables) พบว่ามีปัจจัย 4 ปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการแปรรูปกาแพของเกษตรกรที่บ้านแม่หลอด คือ 1) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 2) รายได้ 3) พื้นที่ทั้งหมดที่ทำการเกษตร 4) ความรู้ความเข้าใจในด้านการแปรรูป

2.3.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการแปรรูปกาแพของเกษตรกร ซึ่งอธิบายได้ว่า ยิ่งเกษตรกรมีสมาชิกในครัวเรือนน้อยเท่าใดเกษตรกรมีแนวโน้มที่จะต้องการแปรรูปกาแพมากขึ้นเท่านั้น

2.3.2 รายได้

รายได้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการแปรรูปกาแพของเกษตรกร ซึ่งอธิบายได้ว่า ยิ่งเกษตรกรมีรายได้มากเท่าใดเกษตรกรมีแนวโน้มที่จะต้องการแปรรูปกาแพมากขึ้นเท่านั้น สอดคล้องกับ วิทสัน (2534) พบว่า ระดับรายได้ทั้งหมดของครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับระดับการยอมรับงานส่งเสริมการปลูกกาแพอราบิก้าของชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3.3 พื้นที่ทั้งหมดที่ทำการเกษตร

พื้นที่ทั้งหมดที่ทำการเกษตร มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการแปรรูปกาแพของเกษตรกร ซึ่งอธิบายได้ว่า ยิ่งเกษตรกรมีพื้นที่ทำการเกษตรน้อยเท่าใดเกษตรกรมีแนวโน้มที่จะต้องการแปรรูปกาแพมากขึ้นเท่านั้น สอดคล้องกับ ปีทมาพร (2551) ได้ให้ความเห็นว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่น้อย เกษตรกรจะยอมรับนวัตกรรมใหม่ได้มากขึ้น และนภดา (2537) ที่พบว่าเกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตรน้อยมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ในวิชาการเกษตรแผนใหม่มากขึ้น เพื่อเพิ่มฐานะความเป็นอยู่ให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

2.3.4 ความรู้ความเข้าใจในด้านการแปรรูป

ความรู้ความเข้าใจในด้านการแปรรูปมีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการแปรรูปกาแพของเกษตรกร ซึ่งอธิบายได้ว่ายิ่งเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจน้อยเท่าใดเกษตรกรมีแนวโน้มที่จะต้องการแปรรูปกาแพมากขึ้นเท่านั้น สอดคล้องกับ สุพรรณรณ์ (2541) ได้ศึกษาการยอมรับของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการปลูกฝัก และไม้ดอกของโครงการหลวงอินทนนท์ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการส่งเสริมการปลูกฝักและไม้ดอกคือ การได้รับความรู้ความเข้าใจข่าวสารของหัวหน้าครัวเรือน และ ณรงค์ (2541) พบว่าเกษตรกรต้องการเข้ารับ

การอบรมเพื่อการปรับปรุง และแปรรูปการผลิตของเกษตรกรต้องการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อการปรับปรุงการผลิตของเกษตรกรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีประสิทธิภาพมากที่สุด และยังสามารถเพิ่มรายได้ ให้เพิ่มขึ้นเป็นการยกระดับฐานะความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นในอนาคต และสอดคล้องกับ ไพบูลย์, นริทรชัย และ สนิท (2527) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการปลูกกาแฟบนที่สูง พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจการปลูกกาแฟ คือ ความรู้ความเข้าใจของผู้ปลูกกาแฟ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

3.1. ควรมีการส่งเสริมให้แก่เกษตรกรผู้ที่ย้ายผลผลิตกาแฟในรูปกะลา ก่อนเป็นอันดับแรก เพราะ ผลจากการวิจัยพบว่า ยิ่งเกษตรกรมีรายได้มากเท่าใด เกษตรกรมีแนวโน้มที่จะต้องการแปรรูปกาแฟมากขึ้นเท่านั้น ทำให้เห็นว่า เกษตรกรที่ย้ายผลผลิตในรูปกะลาจะเห็นความสำคัญในเรื่องรายได้ที่จะเพิ่มขึ้นชัดเจนกว่าเกษตรกรผู้ขายผลสด กาแฟที่ผ่านการแปรรูปแล้ว (กะลา และสารกาแฟ) จะขายได้ราคาที่ดีกว่าผลสด ซึ่งจะทำให้เกษตรกรที่มีรายได้จากการขายกะลามีความต้องการแปรรูปกาแฟ มากกว่าเกษตรกรที่ย้ายในรูปผลสด

3.2. ควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรที่มีพื้นที่การเกษตรน้อยมีการแปรรูปกาแฟเพิ่มขึ้น เพราะ เกษตรกรที่มีพื้นที่การเกษตรน้อยจะให้ความสนใจในการแปรรูปมาก เนื่องจากการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

3.3. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปรรูปกาแฟกับเกษตรกร ควรให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเกษตรกรบางรายเข้าใจว่าการแปรรูปกาแฟนั้นมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก และต้องใช้เครื่องมือ เทคโนโลยีที่ราคาสูง เป็นการเพิ่มต้นทุนให้แก่เกษตรกร และต้องเพิ่มความรู้ด้านการตลาดให้แก่เกษตรกร เช่น การรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกรการแปรรูปกาแฟ

3.4. จากปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกรบ้านแม่หลอด ควรมีการส่งเสริมการปลูกกาแฟพันธุ์ดี แจกจ่ายเมล็ดพันธุ์หรือคั้นกล้ากาแฟพันธุ์ดีแก่เกษตรกร มีการปลูกพืชแซมและพืชร่วม เช่น ลำไย, ลิ้นจี่, มะม่วง เป็นต้น เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงหากกาแฟมีราคาต่ำ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการการแปรรูปกาแฟของเกษตรกรนิศศึกษาหมู่บ้านแม่หลอด ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ให้มีความครอบคลุมและตรงประเด็นที่เกี่ยวกับความต้องการมากขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาถึงบทบาทการส่งเสริมการแปรรูปกาแฟของเจ้าหน้าที่ของโครงการหลวงว่า ได้มุ่งเน้นในการพัฒนาอาชีพเกี่ยวกับการแปรรูปกาแฟอย่างไร
2. ศึกษาการแปรรูปกาแฟจากโครงการหลวงเพื่อหาช่องทางที่จะทำให้เกิดกลุ่มสหกรณ์ หรือกลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับด้านกาแฟ และการแปรรูปกาแฟขึ้นมา
3. ควรมีการศึกษาโดยการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ เปรียบเทียบผลกำไรสุทธิของ เกษตรกรที่ทำการแปรรูปกาแฟ (กะลาและสารกาแฟ) และไม่ทำการแปรรูปกาแฟ (ผลสด) เพื่อ ยืนยันผลของการแปรรูปกาแฟช่วยในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved